

tager Beslutning om Rustninger, kunde jeg tænke mig, at det i et andet lille Land af og til kunde faa Betydning, at Danmark havde taget Beslutning i en anden Retning, og at man derved kom ind i en Bevægelse, som kunde være til Nytte for den samlede Udvikling. Men dertil vil jeg føje, at naar jeg mener, at Danmark vil kunne tage en saadan Beslutning, er det ud fra den Overbevisning, at Opretholdelsen af et saadant Militærvæsen i Danmark og Udviklingen af vort Militærvæsen dog ikke i nogen Grad kan komme til at betrygge Danmarks Sikkerhed. Netop et saa lille Land som Danmark, beliggende som det er, har ved en Indskrænkning af Militærvæsenet intet at tabe, derimod alt at vinde, hvis denne Fremgangsmaade kan blive blot et lille Stød til den Indskrænkning af Rustningerne Verden over, som er Grundlaget og Betingelsen for, at Bestræbelserne for at skabe en international Retsordning kan lykkes.

Mægaard: Jeg skal ikke forsøge paa at betage den højtærede Forsvarsminister hans Mening om, hvilken Indflydelse det, vi kan gøre, kan faa paa den øvrige Verdens Opfattelse. Den Opfattelse, som den højtærede Minister har angaaende dette Forhold, skal jeg ikke oftere gør Forsøg paa at rokke. Kan det glæde ham at have den, saa for mig gerne.

Det glæder mig, at den højtærede Forsvarsminister gav min Udtalelse om Bevogtningen af Ammunitionen sin Tilslutning. Jeg har flere Gange sagt, at jeg betragter det som noget af det væsentlige, noget af det, man skal tage særligt Hensyn til, uden Hensyn til militære Krav og militære Henstillinger i øvrigt og udelukkende af Hensyn til civile Formaal, og det glæder mig yderligere, at den højtærede Minister sagde, at han gerne vilde, at denne Bevogtning fremtidig skulde være mere effektiv, end den tidligere har været. Jeg tager den højtærede Minister paa Ordet og betragter den højtærede Minister, naar han skal føre Bestemmelsen ud i Livet, som Garant for, at der ikke vil ske Uheld i denne Henseende, som kan henføres til Mangel paa Bevogtning eller Mangel paa Tilsyn.

Der var et enkelt Punkt, som den højtærede Forsvarsminister mente, jeg havde taget højtideligt paa, efter Ministerens Mening endda lidt for højtideligt paa. Det tror jeg dog ikke passer, jeg ved i det hele taget ikke af, at jeg tog højtideligt paa det. Jeg fremdrog to Ud-

talelser af den højtærede Minister og sagde, at jeg syntes, de stod noget i Strid med hinanden, idet Ministeren i sin Forelæggelsestale udtalte om Forslaget, at der ikke her skete andet, end at Tidspunktet for Københavns Landbefæstnings Nedlæggelse rykkes 2 Aar frem i Tiden, medens han aldeles ikke talte om, at der her var et Stridspunkt, som blev bragt ud af Verden. Men i den højtærede Ministers sidste Udtalelse sagde Ministeren, at det, der her skete, var, at man bragte et gammelt Stridsspørgsmaal ud af Verden, og det protesterede jeg imod. Dette Stridsspørgsmaal er bragt ud af Verden ved Forsvarslovene af 1909, som udtrykkelig slog fast, at Københavns Landbefæstning skal nedlægges inden 1. April 1922, og jeg drister mig næsten til at paastaa, at det ikke vil være muligt under nogen som helst Form for Tiden at faa et Flertal af Medlemmer i Rigsdagens Ting til at stemme for Opretholdelsen af Københavns Landbefæstning. Jeg tror end ikke, at selv den udmærkede Pleje og Udvikling, som denne Fæstning har været Genstand for under den højtærede Forsvarsministers Ledelse, har bibragt Partiet Venstre et andet Syn paa Landbefæstningen, end det havde i Forvejen. End ikke den smukke og sikkert efter Forsvarsministerens Mening meget hensigtsmæssige Prop, som han fik anbragt i Nordfronten, vil have forandret Venstres Syn paa Landbefæstningen, saaledes at der ved den udmærkede Pleje, som den højtærede Minister har ladet den blive til Del, skulde være bibragt os en anden Opfattelse af Landbefæstningen. Vi har været med til at vedtage, at Københavns Landbefæstning skal nedlægges inden 1. April 1922, og at dette Tidspunkt nu rykkes 2 Aar frem, har vi givet vor Tilslutning til, idet vi ikke finder nogen Grund til eller ser noget Grundlag for at opretholde det gamle Tidspunkt.

Piper: Den højtærede Forsvarsminister maa have misforstaaet mig, naar han troede, at jeg havde sagt, at Formanden for Forsvarskommissionen havde bragt for mange Oplysninger. Jeg sagde, at han havde bragt flere Oplysninger, end der var blevet forlangt.

Diskussionen om Valgudsigterne er jo, som den højtærede Minister udtalte, ret unyttig for Øjeblikket; den Omstændighed, at Ministeriet saa bestemt afholder sig fra at faa Prøven gjort, er dog det bedste Bevis for, hvad man tænker indenfor denne Kreds.